

Column

Maakbaar

ROB BUTER
IS FREELANCE
WETENSCHAPSJOURNALIST
EN MAAKT NATUURREPOR-
TAGES VOOR ONDER
ANDERE VROEGE VOGELS,
TROUW, VOGELS+ EN
SOVON-NIEUWS.

Behalve de *Vrije Vogels* van deze vogelwerkgroep - waarvoor welgemeende felicitaties - verscheen de afgelopen maand nog een lezenswaardig boek: *Wijsgeer in het wild*, van Wereld Natuur Fonds-directeur Johan van de Gronden. Een centrale stelling van de verzameling essays uit het boek: in de natuur is 'mooi en waardevol' niet per se hetzelfde als 'woest en onge-rept'. In veruit de meeste waardevolle natuur schuilt volgens Van de Gronden tegenwoordig een mensenhand. Natuur kun je breken maar ook heel goed maken. Een paar eilandjes in het Landje van Gruijters, waar meteen Kluten op gaan broeden, een afgestoken wandje langs de Leidsevaart voor IJsvogels, het zijn er uitermate bescheiden voorbeeldjes van.

Misschien nog bescheidener, maar daarmee niet minder leuk was een recent 'practicum' op het Heemstedse college Hageveld. Samen met de jongste beëdigde vogelringer van het land, VWZK's eigen Lars Buckx, gaf ik afgelopen herfst een inleiding over vogelonderzoek aan een klas van het Atheneumcollege Hageveld in Heemstede. Die school is gezegend met een mooi oud schoolgebouw in een seminarie, omzoomd door een hectare of vijf oud landgoedbos. Tijdens een daarop volgende les handvaardigheid maakten we ook 14 nestkasten. 'Niet al te moeilijk maken', had Henri Bouwmeester, professioneel nestkastenonderzoeker op de Veluwe en in Twente vooraf nog geadviseerd, 'als er maar een gat in zit'. Bouwmeester heeft in zijn leven al tienduizenden jonge mezen en vliegenvangers geringd, dus hij heeft recht van spreken.

Dit voorjaar was het zo ver: van de twaalf kasten die we nog terug konden vinden, waren er acht bezet. Bijna zeventig jongen zijn door Lars geringd. Het record was een nest met 14 blakende pimpelmezen. Ze zijn allemaal uitgevlogen met een Arnhemring aan de ene poot en een rood strijkkraaltje bij wijze van kleurringetje aan de andere. Het idee is dat de leerlingen in de komende jaren kunnen volgen welke 'jaarklassen' opnieuw aan de poorten van de nestkasten verschijnen. Als het rode kleurringetjes zijn, dan is het dus de klas uit 2015, volgend jaar zullen we ze van gele strijkkraaltjes voorzien.

Het zal nog geen makkie worden om die kleurringetjes door de ongetrainde Hagevelders te laten waarnemen, als de jonge vogels het volgend jaar al halen. Een aanzienlijk aantal zal zonder twijfel eindigen op de horst van de plaatselijke sperwer, of tussen de voorpoten van een kat uit de appartementen naast de school. Maar dat is het punt ook niet. Het enthousiasmeren voor vogels in het algemeen en onderzoek in het bijzonder staat voorop. Niet alleen de natuur is maakbaar, ook de interesse kun je zonder al te veel moeite een duwtje in de goede richting geven.

■ Rob Buter